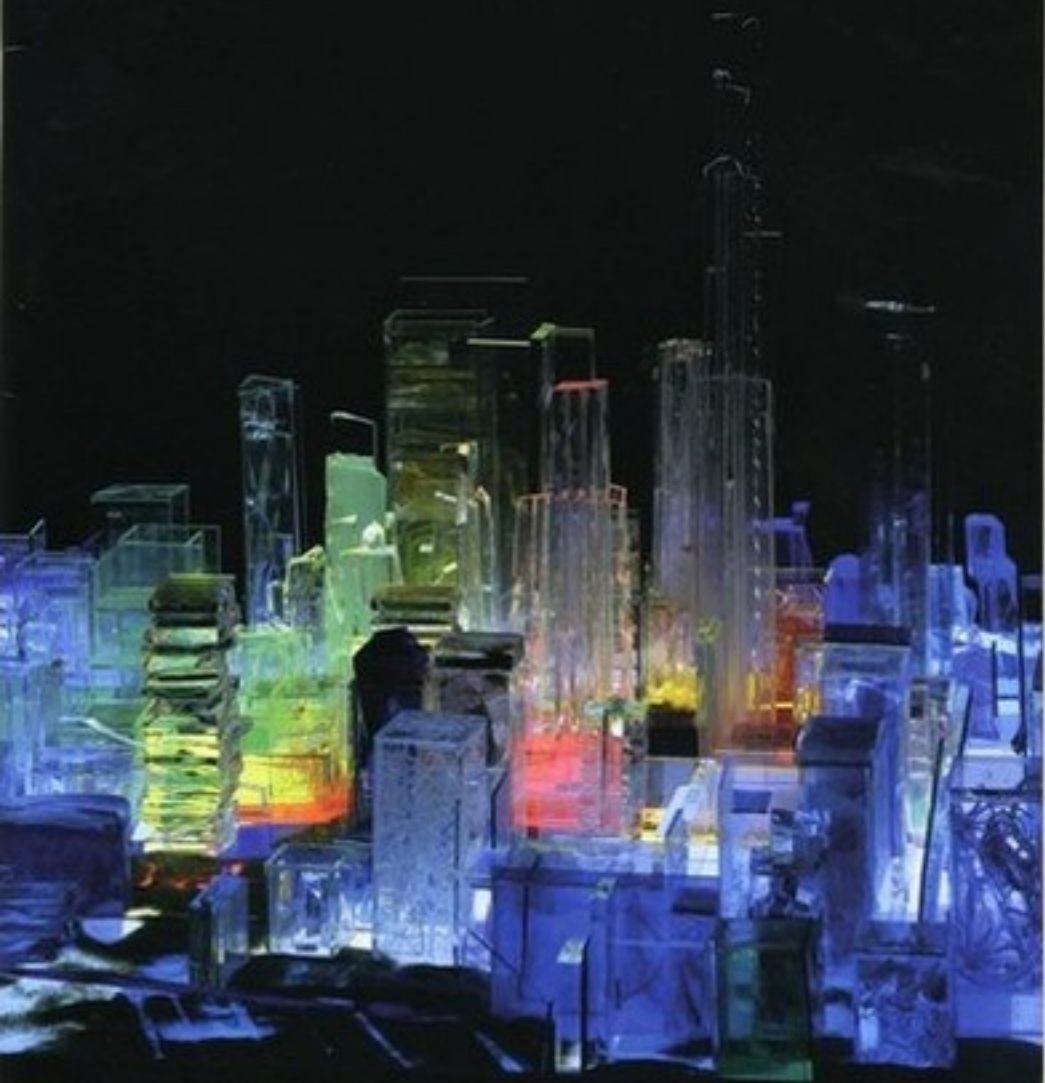

ANTON VRLIĆ
STAKLENI
GRADOVI

ANTON VRLIĆ

STAKLENI GRADOVI

HRVATSKA AKADEMIJA
ZNANOSTI I UMJETNOSTI
GLIPTOTEKA

listopad 2010.

MUZEJ ANTIČKOG STAKLA

studeni 2010.

HDLU RIJEKA
GALERIJA JURAJ KLOVIĆ

prosinac 2010.

Stakleni gradovi Antona Vrlića

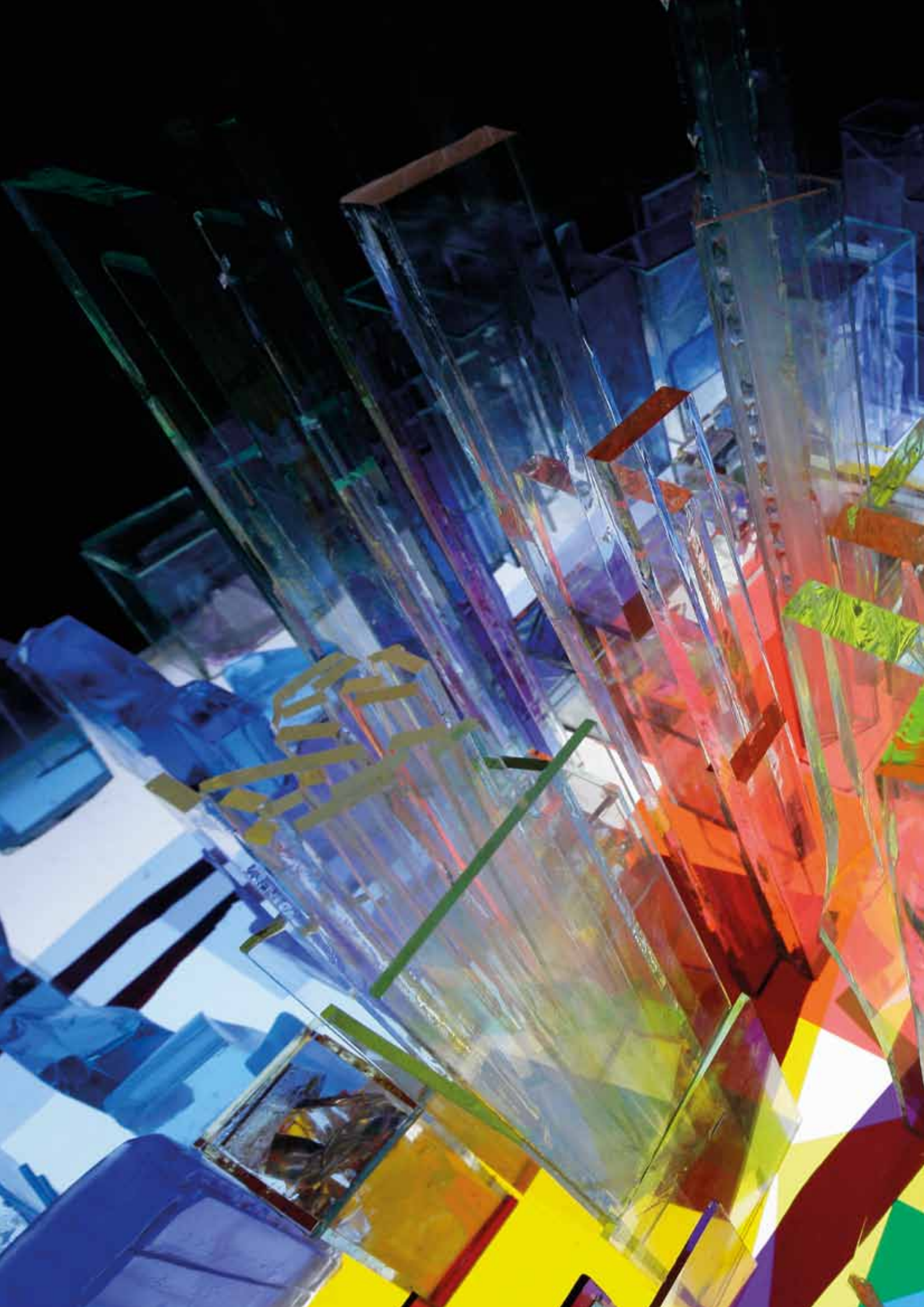
Rad sa staklom i njegovo korištenje u suvremenom kiparstvu bilježi posljednjih desetljeća, kako na svjetskoj razini tako i kod nas, velik zamah. Brojni umjetnici posežu za njegovim jedinstvenim kvalitetama te uz tradicionalne staklarske tehnike puhanja i lijevanja pronalaze i svoje osobne pristupe za rad u njemu i s njime. Među onima koji su mu odlučili posvetiti svoju trajnu umjetničku pažnju i koji su u njemu prepoznali medij pogodan za osobno likovno izražavanje izdvaja se svojim osebujnim pristupom Anton Vrlić, umjetnik koji se njime intenzivno bavi posljednjih dvadesetak godina, eksperimentirajući pritom ne samo s njegovim oblikovnim, nego i tehničkim mogućnostima. Put koji je pritom prešao, ne napuštajući nikada slikarstvo kao svoju prvobitnu vokaciju, a koji je vodio od vitraja do slobodnih kiparskih formi, u središtu zanimanja imao je uvijek uz propitivanje forme i ispitivanje djelovanja svjetla... Igra svjetla koju svojom transparentnošću omogućuju stakleni oblici, a koja nas svakodnevno okružuje, nadahnula je Vrlića za stvaranje ciklusa *Staklenih gradova*, radova koji su nastali u posljednje dvije godine.

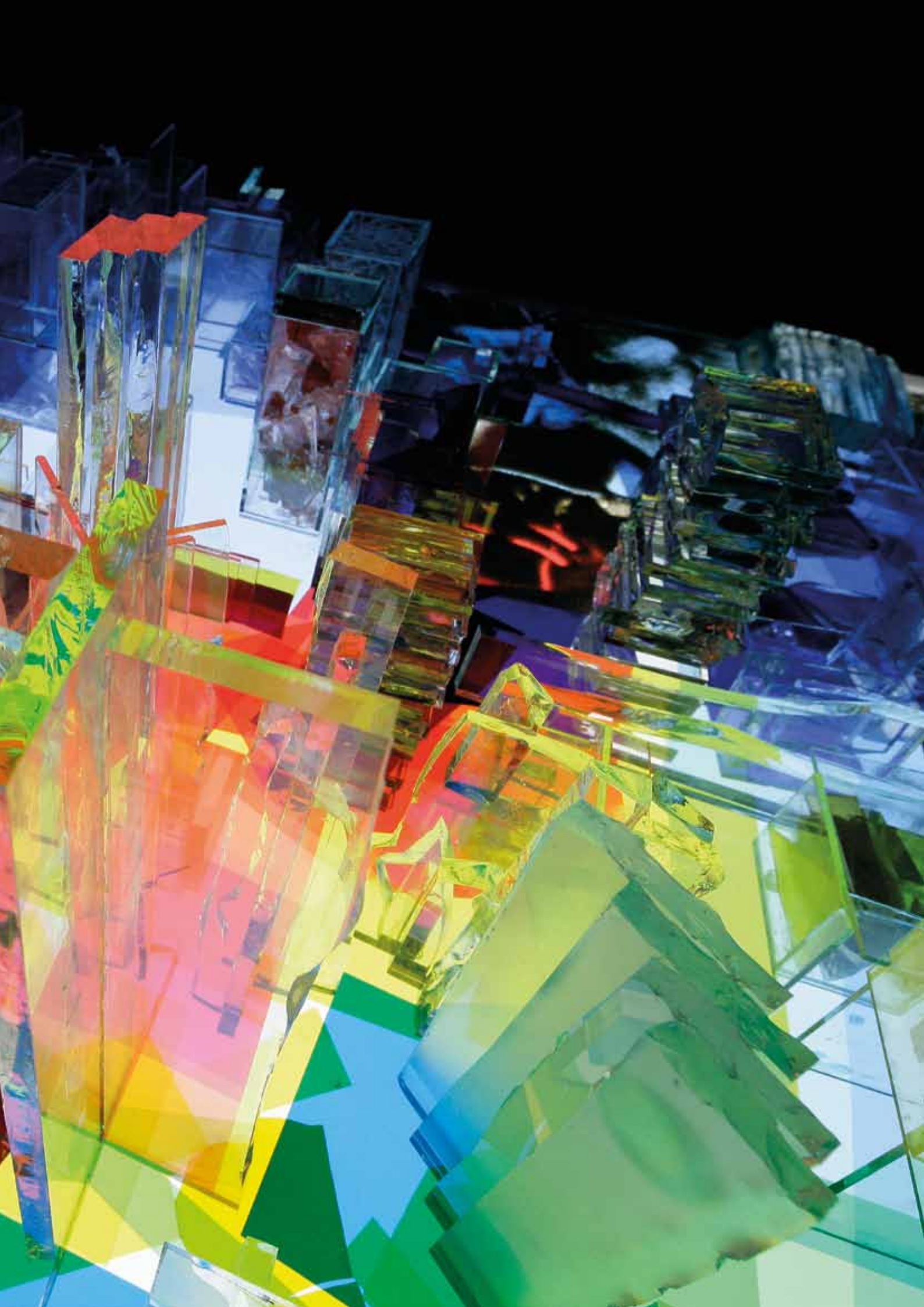
Tri 'staklena grada' prostorno su odvojene složene kiparske kompozicije sastavljene od staklenih elemenata, postavljenih na zasebne transparentne plohe djelomice prekrivene kvarcnim pijeskom, koje su odozdo osvijetljene svjetlom različitih boja što ih u tonskim gradacijama boji, osvjetljava i prosvjetljava. Tako nastali Zeleni, Plavo-narančasto-žuti i Žuto-crveno-zeleni grad načinjeni su od uglavnom uspravljenih staklenih kvadara raznih dimenzija, čije semantičke odrednice odmah razaznajemo i prepoznajemo kao simbole suvremene arhitekture.

Neovisno o tome radi li se o elementima od punog lijevanog stakla ili o onima koji nastaju kao rezultat kombinirane tehnike hladne obrade stakla, vođene prema konstruktivističkim načelima, bogatstvo nutrine poziva na pogled u unutrašnjost, ona postaje mjesto akumulirane svjetlosti. Svakom našom i najmanjom kretnjom cjelokupan izgled se mijenja, nema stalne vizure... sve je podložno promjeni. Obojena svjetlost 'oslikava', povezuje, dinamizira...

Stakleni gradovi plijene našu pažnju svojom rafiniranošću i odmjerenošću i pozivaju naše misli da ih nastane. Ništa u njima nije suvišno ni nepotrebno. Oni su primjer realizacije domišljene ideje, vođene i podređene jednostavnosti, primjer usklađenosti forme i materijala. Stoga nije čudno da kao što postoje realni gradovi u kojima želimo živjeti i posjećivati ih, gradovi Antona Vrlića pozivaju na opetovano promatranje i sagledavanje.

Vesna Mažuran Subotić

The Glass Cities of Anton Vrlić

Work with glass and the use of it in contemporary sculpture have in the last few decades, at the global level and in this country too, really gained momentum. Numerous artists have drawn on the unique qualities of the material and, along with the traditional glass making techniques of moulding and blowing, have found their own personal approaches to work in and with it. Among those who have decided to devote almost the whole of their artistic attention, Anton Vrlić is particularly to the fore because of his original approach. He has dealt with the medium for the last twenty or so years, experimenting not only with its formal but also its technical capacities. The path that he has taken during this time, never abandoning the painting that was his primary vocation and that led from stained glass to free-standing sculptural forms, has always kept at the centre of his interest not only the testing out of form but also the examination of the work of light. The play of light made possible by glass forms with their transparency, by which we are daily surrounded, inspired Vrlić to create the cycle *Glass Cities*, works that came into being over the last two years. The three 'glass cities' are spatially distinct and complex sculptural compositions comprising glass elements placed on separate transparent surfaces partially covered with quartz sand and lit from underneath with differently coloured lights that in tonal gradations of colour shine on and through them. And so the Green, the Blue-Orange-Yellow and the Yellow-Red-Green cities were created, made on the whole of upright blocks of glass of varying dimensions, the semantic features of which we will at once recognise as symbols of contemporary architecture.

Independently of whether the elements are of solid, moulded glass or whether created by combined techniques of the cold working of glass, guided by Constructivist principles, the richness of the interior invites the interiors to be viewed, and they become a space of accumulated light. Any slight movement that we make will change the whole appearance, and there is no constant view; everything is subject to change. The coloured light paints, links and gives dynamism.

The glass cities capture our attention with their refinement and moderation and invite our thoughts to dwell within them. Nothing in them is either superfluous or unnecessary. They are examples of the effectuation of an ingenious idea, led by and subject to simplicity, an example of harmony of form and material. Hence there is no surprise that just as there are real-life cities in which we wish to live, wish to visit, so the cities of Anton Vrlić invoke reiterated observation and consideration.

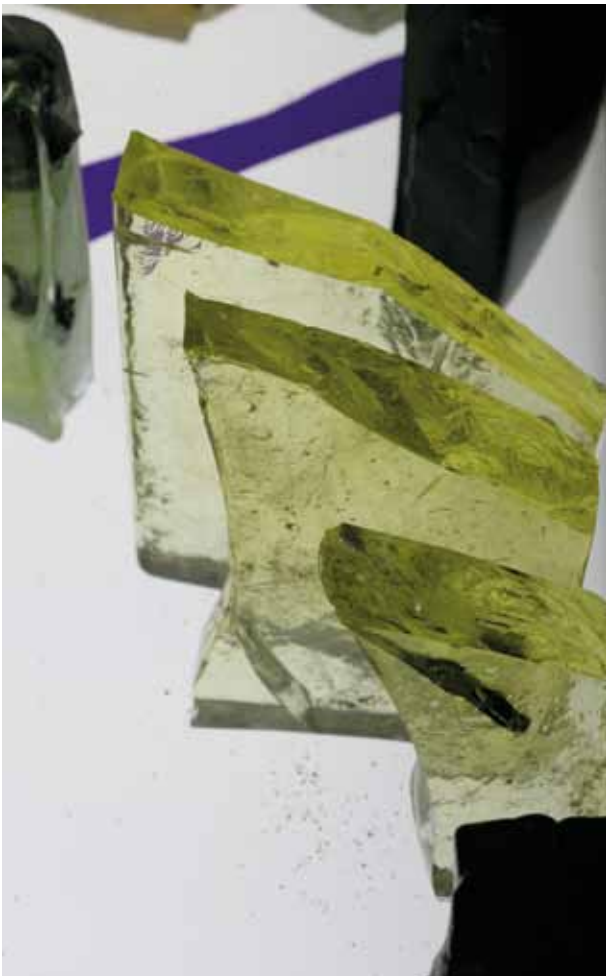
Vesna Mažuran Subotić

Anton Vrlić rođen je 5. lipnja 1957. u Splitu. Osnovnu i srednju školu polazio je u Sinju. Nakon gimnazije 1977. godine upisao se na ALU u Zagrebu, gdje je diplomirao slikarstvo u klasi prof. Raoula Goldonija 1982. godine. Od završetka studija do danas kontinuirano se bavi slikarstvom, povremeno grafikom, a posljednjih petnaestak godina istražuje medij stakla. Od 2007. godine zaposlen je na APU u Rijeci, gdje do danas kao docent predaje slikarstvo na odsjeku primijenjenih umjetnosti. Od 2003. godine vanjski je suradnik na ALU u Zagrebu, gdje vodi kolegij Tehnike i umjetnost stakla. Dosad je za svoj rad više puta nagrađivan, a izlagao je na pedesetak samostalnih i više od stotinu grupnih izložaba u zemlji i inozemstvu. Godine 2009. izišla mu je monografija autora Borivoja Popovčaka, u izdanju Knjigre i NSK iz Zagreba. Živi i radi u Zagrebu i Rijeci.

Anton Vrlić was born on June 5, 1957, in Split. He went to elementary and secondary school in Sinj. After high school, in 1977, he enrolled in the Academy of Fine Arts in Zagreb, taking his BFA in painting from the class of Raoul Goldoni in 1982. Since the end of his training he has constantly been involved in painting, from time to time in printmaking and, over the last 15 years, has explored the medium of glass. Since 2007 he has been an assistant professor at the Academy of Applied Art in Rijeka, where he teaches painting in the applied arts department; since 2003 he has worked part time at the Academy of Fine Arts in Zagreb, where he heads the department of glass techniques and art.

He has received several prizes for his work, and has exhibited at fifty or so individual and more than a hundred collective shows at home and abroad. In 2009 a book about his work was published by Knjigra and the National and University Library, Zagreb.

Vrlić lives in Zagreb and in Rijeka.

ADRESA · ADDRESS: F. Hermana 17 L, 10020 Zagreb
 ATELIJER · ATELIER: Biankinijeva 12 A, 10000 Zagreb
 MAIL: anton.vrlic@zg.t-com.hr
 WEBSITE: www.antonvrlic.com

NAGRADE • PRIZES AND AWARDS

1990. otkupna nagrada na xxiv. cetinjskom salonu

2003. priznanje na izložbi *The Healing Power of Art* Manhattan Arts International New York, SAD

VAŽNIJI JAVNI RADOVI • IMPORTANT PUBLIC WORKS

1985. scenografija za predstavu Duje Manzan i Mate Manistra Gradsko kazalište Sinj

1999. Vitraji – crkva sv. Frane u Čitluku

2000. Vitraji – crkva Duha Svetoga u Gornjim Bogićevcima kraj Okučana

2002. Vitraji – crkva Gospe Sinjske u Sinju

2003. Mozaici – crkva Gospe Sinjske u Sinju

2003. Vitraji – kuća Bašić u Novom Zagrebu

2006. Autorski reljefi od stakla – hotel Soline u Brelima

2007. 24. muzički biennale u Zagrebu, scenografija za Rekvijem – E. Tanodi

2010. Vitraji u kapelici sv. Antuna – Črnkovec u Zagrebu

GRAFIČKE MAPE • PRINT PORTFOLIOS

1988. *Tragovi alke* – četrnaest originalnih linoreza u boji u izdanju Muzeja Cetinske krajine u Sinju

1990. *La Boca* – šesnaest originalnih linoreza u boji, u izdanju ARTREZOR-a i NSB-a
edicija *Kotač* u Zagrebu

1992. *Magmatična mjesta* – deset grafika u tehnici dubokog tiska s pjesmama Ivana Rogića Nehajeva

1998. *Razrušeni grad* – pet originalnih grafika u tehnici plutotiska u autorovu izdanju

2000. *Crveni vlak* – osam originalnih grafika u tehnici plutotiska u autorovu izdanju

2003. *Energija crnih polja* – dvanaest originalnih grafika u tehnici plutotiska

SAMOSTALNE IZLOŽBE • INDIVIDUAL EXHIBITIONS

1982. Zagreb, knjižnica Bogdan Ogrizović

1984. Zagreb, Studio galerije Karas

Split, Francuski institut

Dubrovnik, Knjižnica Dubrava, Babin-Kuk

1985. Duga Resa, Gradska vijećnica

Annecy, Galerija Bagnorea

Thonon, Maison des arts

1986. Split, Salon Galić

1987. Trogir, Muzej grada Trogira

1988. Zagreb, Galerija Buljat

Sinj, Muzej Cetinske krajine

Zagreb, Studio galerije Forum

Zagreb, galerija Grafika

1989. Sombor, galerija Likovna jesen

Zagreb, galerija Spektar, czk Novi Zagreb

Sinj, galerija Adam

1990. Velika Gorica, galerija Galženica

Split, galerija Protiron

Kaštel Novi, galerija Studin

1991. Zagreb, galerija Miroslav Kraljević

1992. Zagreb, galerija CEKAO

1993. Zagreb, galerija Studentskog centra

Zagreb, galerija Instituta 'Ruđer Bošković'

Cannes, galerija Frédéric Ballester

Split, galerija Margarita

1994. Lovran, Villa Frappart

1995. Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt

1996. Rab, Gradska galerija Knežev dvor

České Budějovice, Centar za kulturu

Sinj, Muzej Cetinske krajine

1996. Split, Palača Milesi, zavod HAZU

Zagreb, Galerija Sveta Hrvatska

1997. Zagreb, Galerija Gradska

1999. Zagreb, Trgovačka banka

Karlovac, Zorin dom

Zagreb, Galerija Matice hrvatske

Šibenik, galerija Sveti Krševan

2000. Zagreb, Galerija Klovčevići dvori – Gradec

2001. Zagreb, AGM-art point centar

Biograd, Gradska galerija

Zagreb, galerija Grubić

2002. Karlovac, Galerija 'Zrinski' Doma OSRH

2003. Split, galerija Kula

Prag, galerija Art Factory, Arbanas–Barišić–Vrlić

Berlin, galerija Remise DEGEWO

Krško, galerija Krško Arbanas–Barišić–Vrlić

Zagreb, galerija Vladimir Bužančić, Arbanas–Barišić–
Vrlić

2004. Pécs, galerija Csopor(t) Horda

2005. Novo Mesto, galerija Krka

2006. Zagreb, galerija Vladimir Bužančić

2007. Ljubljana, Galerija Spomeniškovarstvenega centra

Sinj, Muzej Cetinske krajine

2008. Zagreb, ETK galerija Ericsson

Vinkovci, Gradski muzej, Galerija Slavko Kopač

2010. Zagreb, Gliptoteka HAZU

2010. Zadar, Muzej antičkog stakla

Rijeka, galerija HDLU Rijeka, Juraj Klovčić

SURADNE USTANOVE

Gliptoteka HAZU – Ariana Kralj upraviteljica
Muzej antičkog stakla Zadar – Ivo Fadić ravnatelj
Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka,
Galerija Juraj Klović – Damir Šegota predsjednik

NAKLADNIK

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Gliptoteka

ZA NAKLADNIKA

akademik Slavko Cvetnić

UREDNIKA

Ariana Kralj – upraviteljica Gliptoteke HAZU

PREDGOVOR, ŽIVOTOPIS

Vesna Mažuran Subotić

RECENZENT

akademik Šime Vulas

LIKOVNI POSTAV IZLOŽBE

Vesna Mažuran Subotić
Anton Vrlić

FOTOGRAFIJE

Goran Vranić

LEKTOR

Žarko Anić Antić

PRIJEVOD

Graham McMaster

OBLIKOVANJE KATALOGA, POZIVNICE, PRIPREMA

Likovni Studio

TISAK

Intergrafika TTŽ d.o.o

NAKLADA

500 komada

FINANCIJSKA POTPORA

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport grada Zagreba

ISBN

Zagreb, listopad 2010. Gliptoteka HAZU (Galerija IV.)
Zadar, studeni 2010. Muzej antičkoga stakla
Rijeka, prosinac 2010. HDLU Rijeka – Galerija Juraj Klović